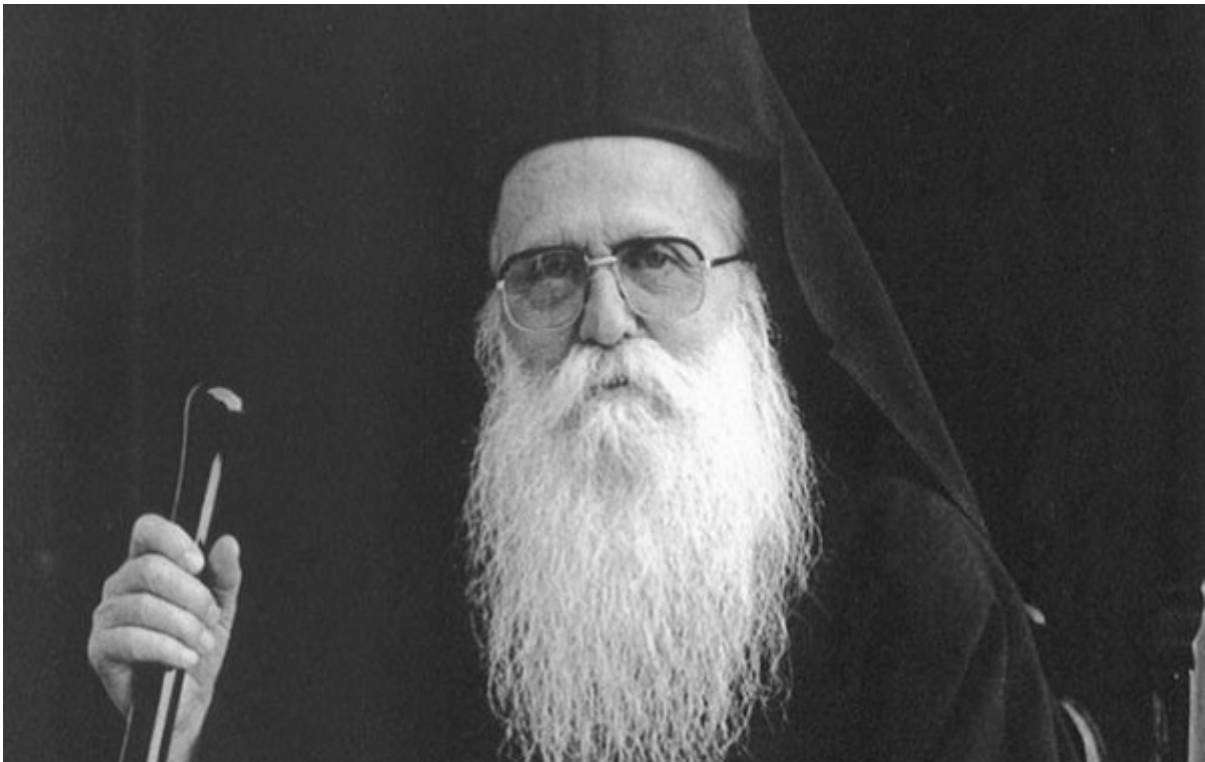
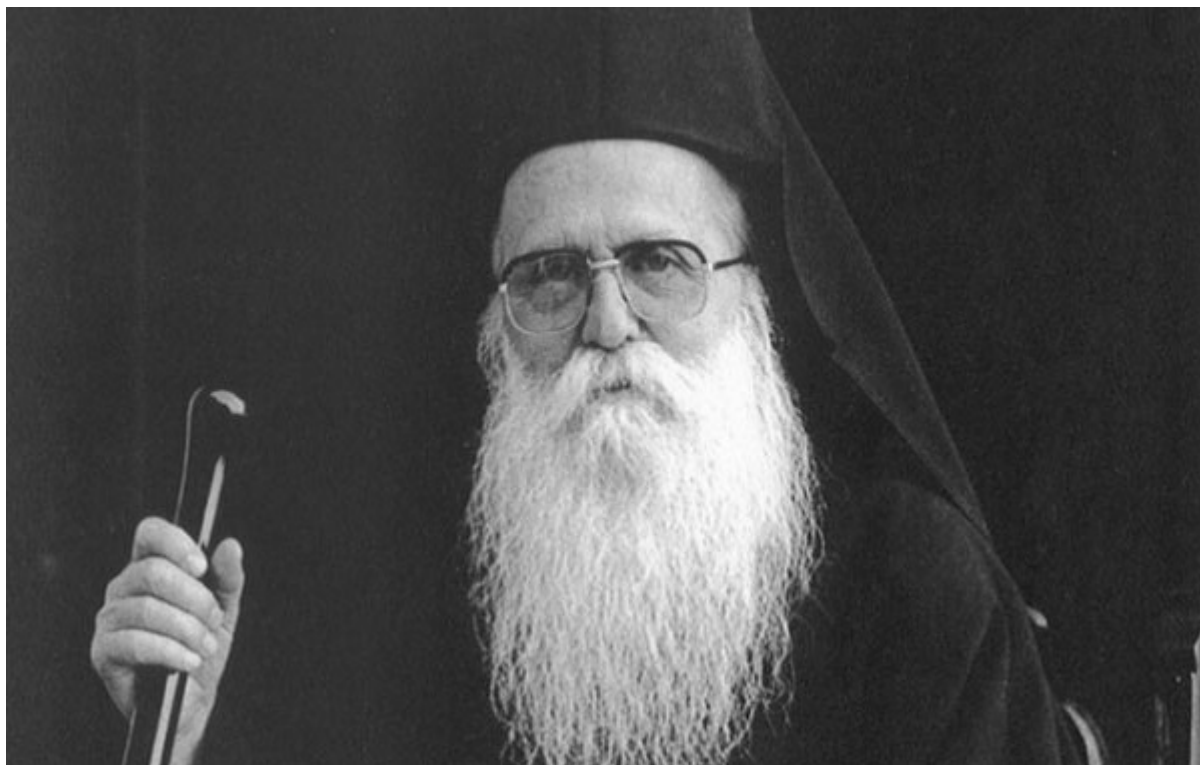

Εμπειρίες από πνευματικά τέκνα του Γέρ. Γερασίμου Μικραγιαννανίτου († 7 Δεκεμβρίου 1991) (Αρχιεπίσκοπος Κινσάσα και Έξαρχος Κεντρίας Αφρικής, Νικηφόρος Μικραγιαννανίτης)

[/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες / Συναξαριακές Μορφές](#)

Από την πρώτη στιγμή που γνώρισα τον πολυσέβαστο Γέροντά μας Γεράσιμο, με είλκυσε η απλότητά του, η ταπείνωσή του, η αγάπη του και η σοφία του. Αυτά σε μαγνήτιζαν, μιλούσαν στην καρδιά σου με έναν διαφορετικό τρόπο, ο οποίος ήταν ανερμήνευτος. Είχες μπροστά σου έναν σοφό, έναν χαρισματούχο, έναν άγιο που είχε την απλότητα ενός μικρού παιδιού. Βρισκόσουν μπροστά σε έναν άνθρωπο που ένοιωθες ότι είχε κάτι άλλο, που οι άλλοι άνθρωποι δεν το είχαν. Κάτι που δεν ήταν του κόσμου τούτου. Το βλέμμα του σε διάβαζε. Διάβαζε τα κατάβαθά σου, αλλά δεν τα αποκάλυπτε. Με τρόπο όμως σε οδηγούσε, ήξερε να κρύβεται και να οδηγεί, να βοηθά χωρίς να καταλαβαίνεις.

Θυμάμαι περιπτώσεις που γύριζα στη Μικρά Αγία Άννα από την Αθωνιάδα, γεμάτος προβλήματα, στενοχώριες και άλλα και μόνο με το βλέμμα του μου τα έλυε, μ' έναν διαφορετικό τρόπο χωρίς να τα συζητάμε, μ' έναν μυστηριώδη τρόπο που δεν μπορώ να το εξηγήσω. Το βλέμμα του αρκούσε να σε ειρηνεύσει, να σε γαληνεύσει, μάλιστα εκείνα τα μάτια του έμπαιναν βαθιά στην ψυχή σου. Έκρυβε συνέχεια την αρετή του, θα έλεγα, με πολύ πείσμα. Θυμάμαι την περίοδο 1971-1974 ήμουν φοιτητής της Θεολογικής Σχολής της Θεσσαλονίκης και ο πατήρ Πολύκαρπος Μαντζάρογλου (+), ο ιδρυτής του Μοναστηριού του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου στη Σουρωτή και μετά της Παναγίας της Μάκρης, μου είχε αναθέσει το Κατηχητικό των αρρένων στα Βασιλικά της Χαλκιδικής. Τότε πήρα μια ομάδα από τα παιδιά και ήρθαμε να προσκυνήσουμε στο Άγιον Όρος, με σκοπό να συναντήσουμε και τον Γέροντα Γεράσιμο και για καλή τύχη στο πλοίο μέσα από τη Δάφνη στην Αγία Άννα συναντήσαμε τον Γέροντα. Τρέξανε τα παιδιά αμέσως κοντά του γιατί τους είχα μιλήσει γι' αυτόν. Αυτός καθόταν σε μια γωνιά στο πλοίο μέσα σε κείνα τα ξύλινα πλοία που υπήρχαν τότε και προσήυχετο με το κομποσχοίνι του. Μόλις μας είδε σταμάτησε και με πολλή αγάπη δέχτηκε τα παιδιά και τους μίλησε. Τα παιδιά χάρηκαν, άρχισαν να τον ρωτούν διάφορα, άνοιξαν την καρδιά τους και του είπαν κάτι που τότε ένας καθηγητής του Γυμνασίου στα Βασιλικά τους είπε, κάτι πολύ περίεργο. Συζητιόταν μάλιστα εκείνες τις μέρες πολύ στα Βασιλικά. Γέροντα, του λένε, ο καθηγητής μας στο Γυμνάσιο μάς είπε, ότι επειδή ο Χριστός ήταν ψηλός και αδύνατος, κάποιος Ισπανός ερευνητής επιστήμονας είπε ότι ήταν φυματικός, τί λέτε εσείς; Ο Γέροντας ταράχτηκε,

προσπάθησε να τους πει ότι αυτό που τους είπε ο καθηγητής ήταν μεγάλη ανοησία και δεν ευσταθεί. Μερικά παιδιά όμως επέμεναν και έλεγαν: Μα ο καθηγητής μας το είπε αυτό! Ο Γέροντας τότε άλλαξε τη μορφή του, έλαμψε και φώναξε: «Μα παιδιά μου, τον είδα τον Χριστό, είναι ωραίος, όμορφος, δεν είναι όπως το λέει ο καθηγητής σας, λάμπει, είναι γεμάτος φως». Μόλις κατάλαβε όμως ότι έβγαλε αυτό, αποκάλυψε δηλαδή αυτή τη θεοφάνεια που είχε, σταμάτησε και κούρνιασε σαν φοβισμένο πουλί.

Κάποια άλλη φορά, προσπαθώντας να μου εξηγήσει τι είναι η νοερά προσευχή και ποιά διαφορά έχει από αυτό που νομίζουν οι άνθρωποι ότι, όταν λένε το «Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με» κάνουν νοερά προσευχή, μου τόνισε για την καθαρότητα την οποία πρέπει να έχει κανείς στον νου, μου τόνιζε για την αγάπη που πρέπει να έχει, για τον αγώνα, για την εκκοπή του θελήματος, για την υπακοή και τέλος κατέληγε, αυτό είναι μόνο των τελείων αγίων ανθρώπων, των τελείων ασκητών και άρχισε μετά να μου διηγείται, πώς γίνεται αυτή η επίσκεψη του Θεού. Και έλεγε κατά την ώρα της επισκέψεως της Χάριτος του Θεού, ο άνθρωπος γεμίζει με φως, το σώμα του όλο φωτίζεται, γίνεται διαμπερές και όλη αυτή την εικόνα μου την εδιηγείτο. Και τέλος τον ρώτησα: «Γέροντα, πώς είναι δυνατόν αυτό να γίνει;». Άρχισε τότε να μου διηγείται μια τέτοια κατάσταση, που χωρίς να λείι τον εαυτό του, φαινόταν ότι ήταν αυτός ο ίδιος και προσπαθούσε να το κρύψει όταν κατάλαβε ότι εγώ άρχισα να καταλαβαίνω, ότι εννοούσε τον εαυτό του, σταμάτησε απότομα και άλλαξε τη συζήτηση!

(συνεχίζεται)